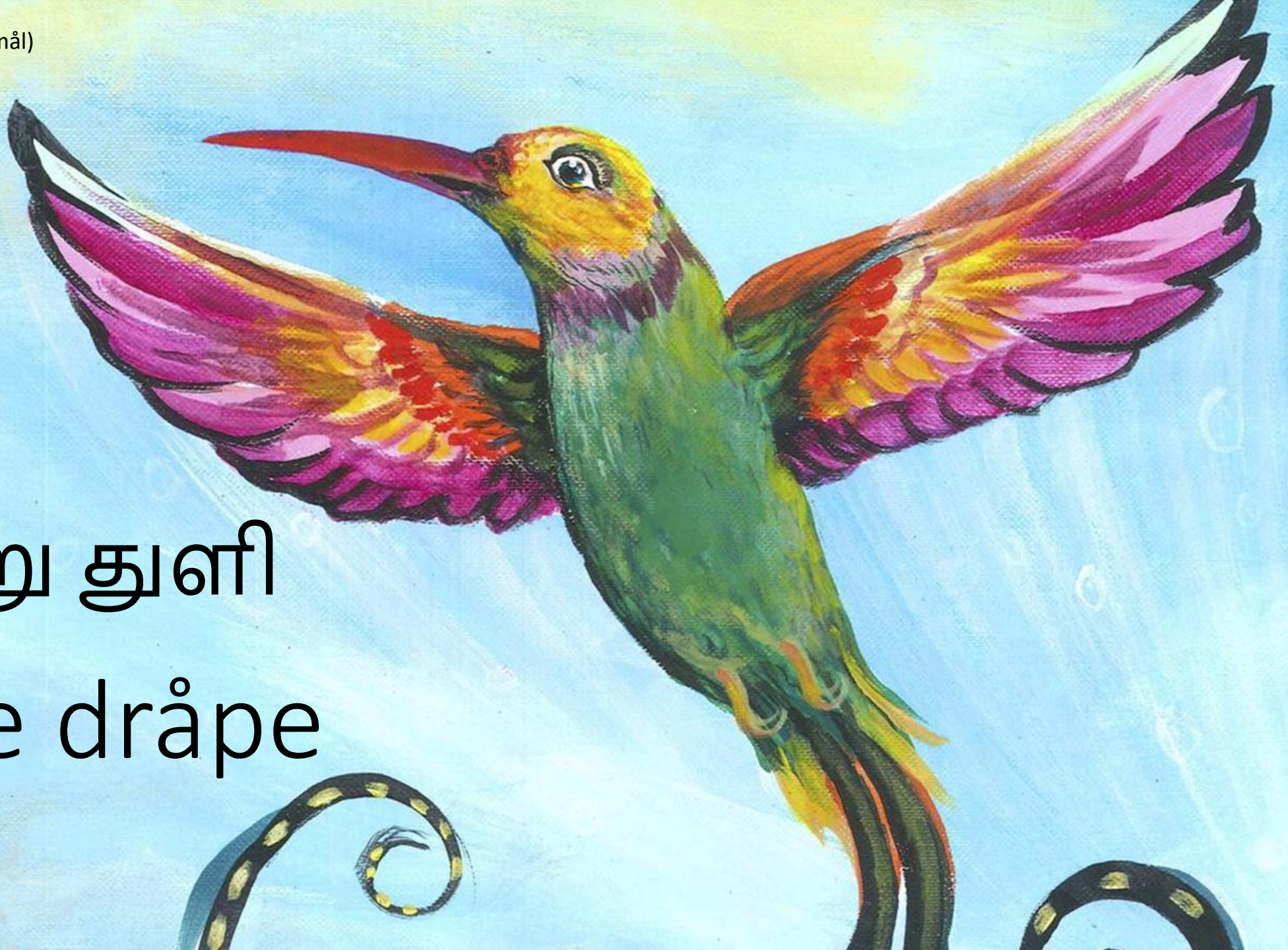
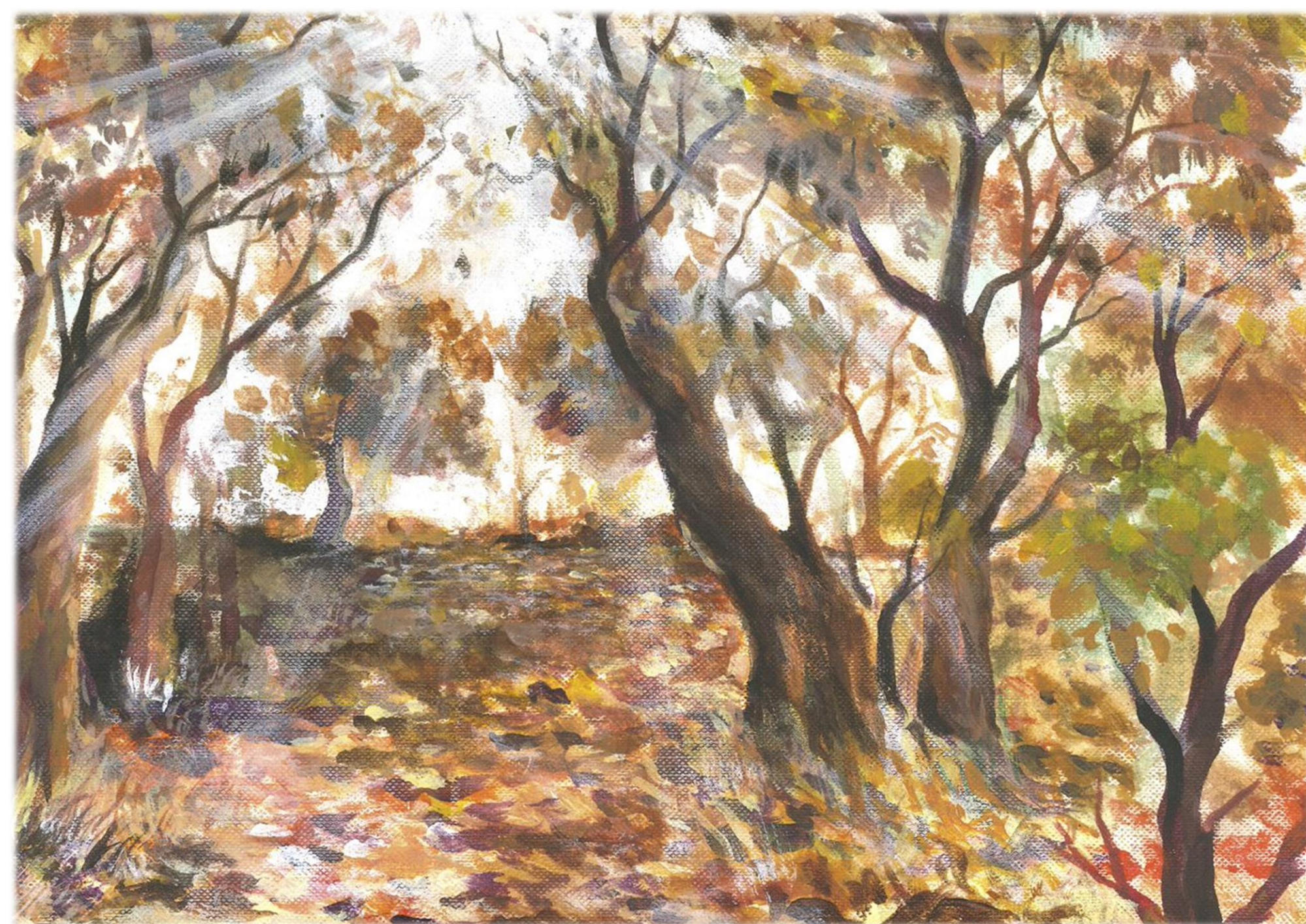

சிறு துளி Lille dråpe

இந்தக் கடும் வெய்யி
லில் இலைகளும், தடி
களும் காய்ந்து போயி
ருப்பது உங்களுக்குத்
தெரிகிறதா?

Kan du se blader og
kvister, tørket under
den sterke sola?

லாமாக்கள் வெப்பத்தின் காரணமாக மரங்களின் நிழலில் அமைதியாக படுத்திருந்தன. ஊவ், எனக்கு சரியான களைப்பாக இருக்கிறது. நான் உருகிப் போயிடுவேன் போலுள்ளது என்று ஒரு லாமா கூறியது.

Lamaene lå helt stille i skyggen av trærne, mot den varme jorda. Den ene lamaen sa «Åh jeg føler meg helt slapp.

Jeg er så varm at jeg holder på å smelte»

லாமாக்கள் கண்களை
மூடிக்கனவு கண்டன. ப
ச்சைப்பசேலென வண்
ண வண்ணமான நிறங்
களுடன் இருந்த அந்தப்
பசுமையான நாட்கள்!
அவை மீண்டும் கண்க
ளை திறந்தன. அங்கே
காய்ந்து வறண்டு போ
ய்க் கிடந்தது.

Lamaene lukket
øynene og drømte seg
bort til grønne,
fargerike, frodige
dager! Men da de
åpnet øynene igjen så
var det like varmt og
tørt.

அதிகாலையில்
வானத்தில் இடி இ
டித்தது.

Tidlig en morgen
kom et lyn fra
himmelen.

அந்த இடியிலிருந்து
ஓர் நெருப்புத்துகள்
கீழே விழுந்தது.

Der lynet traff
bakken, kom en liten
flamme.

அதிலிருந்து நெருப்பு
ப் பரவி பெரிதாக எரி
யத் தொடங்கியது.

Flammen spredte seg
og ble til en stor
brann.

லாமாக்கள் நெருப்
பைக் கண்டதுடன்
அவ்விடத்தை விட்டு
வேகமாக ஓடத்
தொடங்கின.

Lamaene begynte å
løpe fra brannen i full
fart.

லாமாக்கள் சிறிது தூரம் ஓடிய பின் நெருப்பெரியும் இடத்தைத் திரும்பிப் பார்த்தன. அங்கே லாமாக்களின் வீடு பெரும் நெருப்பில் எரிந்து கருகிக் கொண்டிருந்தது.

Da de var kommet et stykke, stoppet de for å se seg tilbake. De så hjemmet sitt forsvinne i store flammer.

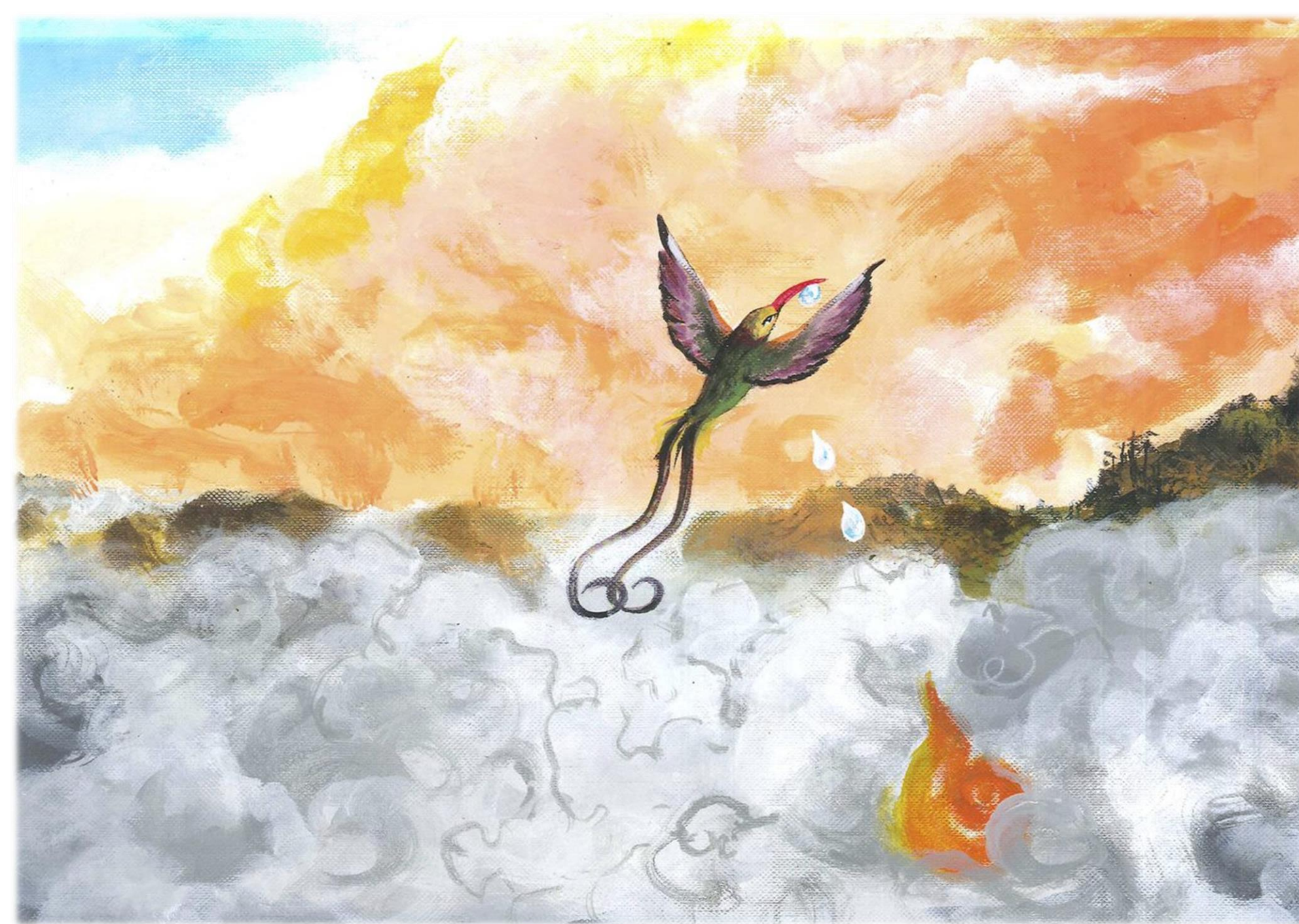

தூரத்தில், அந்தக் கரிய புகைகளின் நடுவே, சின்னச் சிவப்புப் புள்ளியாக ஒன்று தெரிந்தது. அந்தப் புள்ளி போவதும் வருவதுமாக இருந்தது.

அது தண்ணீருக்கும், நெருப்புக்குமாக மாறி மாறிப் போய்க் கொண்டிருந்தது.

Langt der borte, rett over den grå røyken kunne de se en bitteliten rød prikk. Prikken beveget seg fram og tilbake, fram og tilbake. Fra et vann, til brannen og tilbake til vannet.

அதை லாமாக்கள் உற்றுப் பார்த்தன. அது ஒரு சிவப்புச் சொண்டுடைய சின்னஞ்சிறிய சிட்டுக்குருவி எனக் கண்டன. சிட்டுக்குருவி நீர்த் துளிகளை வாயில் உறிஞ்சி வந்து நெருப்பில் ஊற்றியது. மீண்டும் தண்ணீரை நோக்கிப் பறந்தது.

Da de kikket enda nærmere så de en bitteliten kolibri med rødt nebb. Kolibrien hentet vanddråper, slapp dem ned over brannen og fløy tilbake for å hente mer.

இதைப் பார்த்த லாமாக்கள் சிரித்தன.

“ஹா ஹா ஹா இதென்ன முட்டாளா!

இந்தச் சொட்டு தண்ணீர்த்துளிகள்.

இந்தச் சின்னக் குருவி.

இது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது?” என்றது ஒரு லாமா.

“இப்படி ஒரு முட்டாளைக் கண்டதேயில்லை!

இது என்ன செய்து கொண்டிருக்கிறது?” என்றது மற்ற லாமா.

“ஏய், சிட்டுக்குருவியே!

என்ன நினைத்துக் கொண்டு இதைச் செய்கிறாய். இந்தப் பெருநெருப்பை இந்தச் சொட்டு நீர்த்துளிகளால் அணைத்து விட முடியும் என நினைக்கின்றாயா?” என்று கத்திக் கேட்டது இன்னொரு லாமா.

Da begynte alle lamaene å le. “Hahaha, noe så teit! De bites dråpene. Den Lille fuglen. Hva er det den driver med?», Sa den ene lamaen. «Det er det teiteste jeg har sett! Hva er det den driver med?», sa en annen lama. “Hey du Lille kolibri! Hva tror du at du kan gjøre med de små dråpene mot den store brannen?», ropte annen lama.

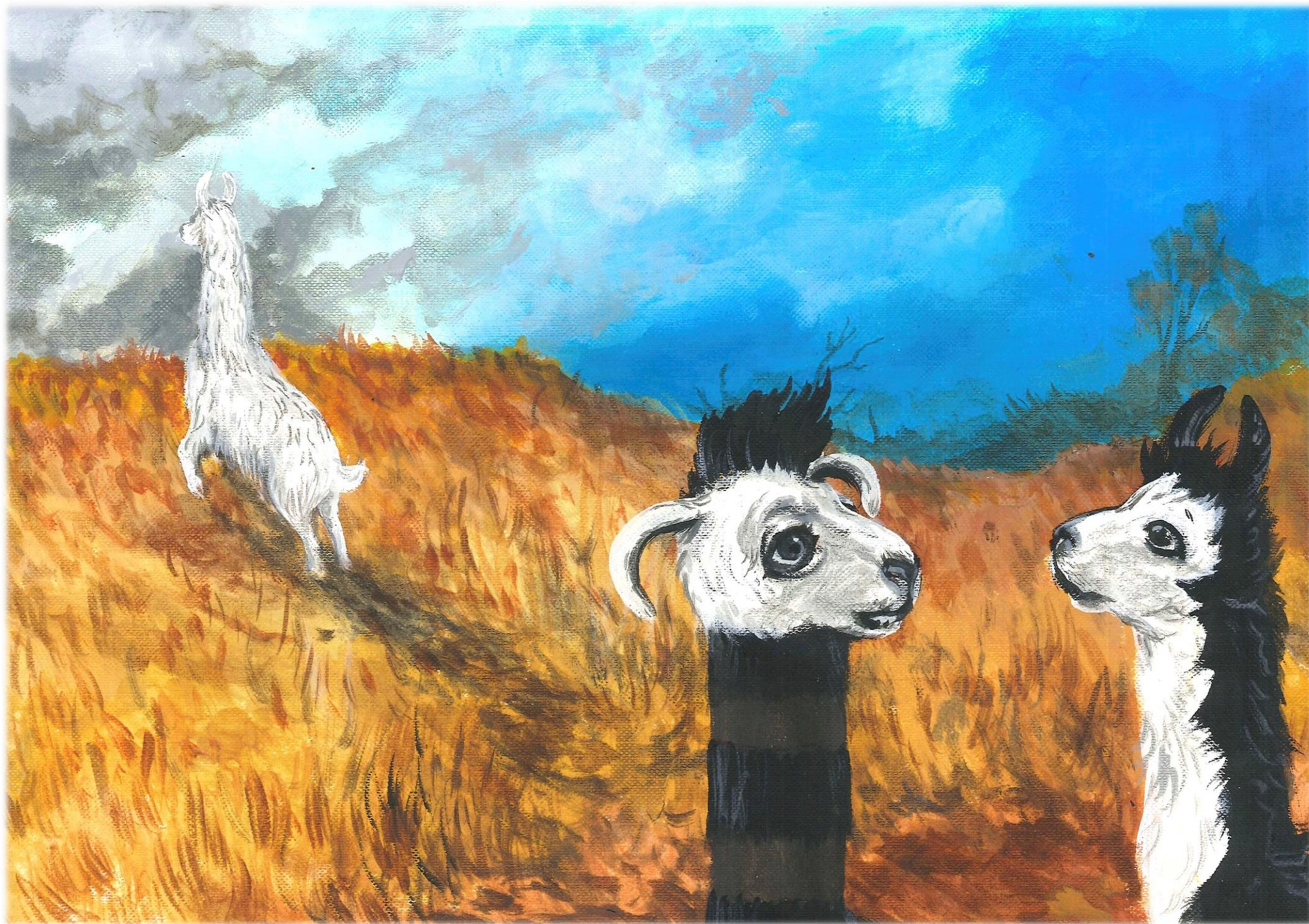

சிட்டுக்குருவி தனது
வேலையை நிறுத்தாம
ல் நெருப்பை அணை
க்க
«என்னால் முடிந்ததை
நான் செய்கின்றேன்»
என்றது.

Uten å la seg forstyrre,
svarte kolibrien «Jeg
gjør det jeg kan» for å
slukke brannen.

லாமாக்கள் ஒருவரை
ஒருவர் பார்த்து முழி
த்தன.

அதில் ஒன்று சிட்டுக்
குருவியை நோக்கித்
திரும்பியது.

Lamaene så på
hverandre med store
 yne.

Den ene snudde
ryggen til kolibrien

விரைந்து ஓடிப் போனது.

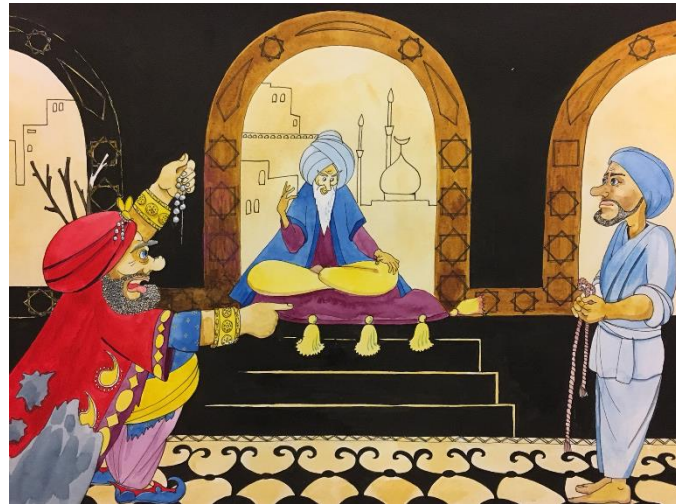
இறுதியில் மற்றைய லாமாக்களும் ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஓடின. இறுதியில் சிட்டுக்குருவி போல தாமும் தண்ணீரை அள்ளி வர நீண்ட வரிசையில் நின்றன.

og begynte å løpe av gårde. En av de andre lamaene fulgte etter, og en til. Til slutt var alle på vei mot vannet i en lang rekke for å hente vann slik som den lille kolibrien.

Finn flere fortellinger på

nafo.oslomet.no

Fortellingen er laget med illustrasjoner fra Svetlana Voronkova